

REGÉLO.

Pesten vasárnap november 22^{kén} 1840.

Merjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Két szabadító.

(Folytatása.)

D r á g a n ő!

Rövid idő óta — átöltözve — közeledben vagyok; de annyira kell óvakodnom, hogy eddig még csak nem is bátorkodtam utánad tudakozódni, 's mind ez ideig mit sem tudtam azon irtózatosságról, melyet a' dühöngők irántad határoztak. Börtönöd ajtaján voltam, láttalak, 's vétkem óriássága, hogy ki nem váltálak, a' legiszonyúbb színekben tűnt szemem elébe. De megszabadítalak még ez éjen, kerüljön bár mibe. Ha szándékom nem sikerül, reggel önkényt szolgáltatom magamat bakóid kezébe. Remélj tehát édesem — remélj olly bizton, mint holtunk utáni feltámadásunkra — mert meg foglak 's meg kell téged szabadítanom. Addig is őrizkedjél egy romlásodra törekvő gonosztevőtől; foglyáraidban, kik csak önhasznukat vadásszák, ne bizz, és várj szabadítására hű *W. F-nek.*

A' gondolatlan — feddődzék Grandjone, midőn leánya a' levelet átolvasta — olly vakon rohanni a' veszélybe! Ha valaki rá ismerne, vagy csak gyanújuk volna is az iránt, hogy itt van, a' legrejtettebb zugolyban is felkeresné eborruk. De bátorsága van, 's ez tetszik nekem, 's ha tudakozódhatnám utána — —

„Az üdvözítő vére hullásaért, ne! — vága közbe rémültten a' fogoly — ön vérpadra vinné őt. Vegye halámat, kedves atyám, jó-ságaért; de most már nem szökhetem, — a' Winterhold utáni aggály megölne...“

Kába beszéd — dűnnyög az öreg — mintha bizony edesebb volna a' szabadság itala, ha aggályon 's kétségbeesésen vásároltatik-meg. Légy nyugton; szabadulásod hírét előbb veendi, mintsem valami fontolatlan lépést tehetne. Itt a' házban bizonyosan ismeretes a' viszonyokkal, különben hogy inthetne óvakodásra őreidtől, kik alatt bizonyosan Jerome-ot érti.

„Ki ez a' Jerome?“ — kérdé Manon.

Grandjone elbeszélte leányának, mit tudott, 's ez a' legnagyobb megvetésre nyilvánítá méltónak oly férfiút, ki előhaladási reményét egy ártatlan 's már elég méltatlanságot szenvedett nő romlásán építi.

„Gyalázat — kiáltá a' nő felhevülve — gyalázat oly férfúra, kinek kebléből illy galádság buzoghat-fel. Mind más volna, ha honom árulója, lázadó lennék; de midőn tudja, hogy egy korunkban halatlan vérbírásnak áldozatja vagyok, 's még is romlásom eszközésével akar előtörni, a' galádságok legóriásbbikát követi-el, és büszke vagyok vele, hogy uj honfiaimról elmondhatom: illy alávalóságra egy német sem vetemednék.

„Na, na, — csendesíté az őrmester leányát — nem kell idő előtt itélni. Jerome különben derék ember, 's ki tudja, nincs-e neje 's gyermeke, kiknek sorsán ez által könnyíteni akar; én részemről ugyan nem vágnám illy vérbérre!“

„'S én nem lennék egy világért illy férfiúnak neje.“

Még egyszer meghányatott a' tervnek minden része, 's Grandjone becsületére fogadta leányának, hogy Winterholdot még ez éjen fölkeresi, nehogy valami fontolatlan lépést tegyen. Az óra a' válás perczére mutatott; hevesen 's könnyű szemekkel zárta az öreg leányát még egyszer szívéhez és suttagá:

„Isten veled! Mindent a' császáráért! Ha előbb nem, ott fenn bizonynyal találkozunk! Áldásom mindenütt kísérni fog.“

És az óra komolyan hangzott-le a' toronyból, mint tulvilági intő levél.

„Válts-fel!“ hangzott kívülről az ő szava, 's egy álgylövés a' távulból jelenté, hogy a' szabadítók éberek.

„Isten veled!“ — ismétlé az öreg, 's ujjai a' megváltás jelével jelelven - meg még egyszer leányát, a' nyikorgó ajtón eltűnt.

Kivülről Jerome fogadta, ki mogorva 's kihívó tekintettel lépett elébe.

„Mit akar itt maga? — mordult az őrmester alattvalójára. — Nem parancsoltam-e, hogy senki szemem elébe ne kerüljön?“

„Igen, csakhogy e' falak közt önnél hatalmasabb ur is van, 's az: a' parancsnok. Én megbizásából állok itt.“

„'S mit akar?“

„A' börtönökre felvigyázást átvenni.“

„Az az én tisztem; ahoz senkinek semmi köze.“

„De a' parancsnoknak tán még is van; — 's ez jónak látta, most egyszer engem ide küldeni.“

„'S miért?“

„Mert egész egyszerűséggel megmondtam neki: hogy előttem őrmester ur is gyanús.“

„Halál és pokol, 's maga bátorkodott?”

„Igen!”

„Ezért megadózol, rágalmazó kigyó! sz. Dénesre, ezért megadózol!”

„Vagy megjutalmaztatom; egyik a' kettő közül bizonyos; csak az a' kérdés, melyikünk állja-meg jobban a' sarat.”

„Én tehát elmehetek? 's a' felvigyázást maga veszi-át?”

„Ugy hangzik a' parancs.”

„Jó, az ezredesnek is legyen-meg akaratja; de a' kulcsokat, a' kulcsokat édes előlépés reményében élő Jerome uram, nem adom-át!”

„Micsoda? — kiálta elhalványulva a' szabados — 's én a' felelősséget magamra vegyem a' nélkül, hogy a' börtönök tartalmáról megbizonyosodjam? Ez valami új módja lenne az örködésnek. Végre a' kalitkák már üresek, 's holnap reggel magamat tömethetném-meg az elrepült madarak helyett ón-galuskával! Nem, őrmester ur, így nem alkudtunk. E' pillanatban az ezredeshez megyek jelentést teendő — —“

„Egy lépést se — riadá Grandjone — az óra eltelt, én felvagyok váltva, 's magának helyt kell állani, ha a' pokol minden ördöge felszállna is rémitésére! Vagy mint szökevény akar tekintetni?”

Jerome olly emészto gyűlölség tekintetét veté az öregre, ki őt il y szépen hálóba kerité, hogy, ha a' szemek villámok volnának, ezer halált adandottak neki; e' mellett azonban olly iszonyú fájdalom, olly mondhatlan vigasztalhatlanság festekezék tekintetén, hogy az őrmester akaratja ellen is szánakozni kezdte rajta.

„Tudja mit Jerome? — monda Grandjone — közösen fogunk örködni, 's a' börtönöket felváltva megvizsgálni; így a' parancsnoknak is kedve telik, 's nekem is. A' reggel úgy sincs már megszese; addig ürítsünk-ki egy palaczk bort, 's öblítsük-le egymásiránti nehezteletésünket. A' reggel majd megmutatja, tisztemnek megfelelt-e vagy nem; az ezredes pedig elnézi ősz fejemnek e' kis makacsságot. Ha ajánlatom tetszik, jöjjön velem!”

Jerome képén egy rögtöni gondolat sugára villant-át, 's az öreg hadfit gyors léptekkel követte.

A' megbékülttek mulatozása nem igen akart vidor arcot öltetni; mert huzamós ideig ültek egymás ellenében a' nélkül, hogy több mint egyes szókat váltottak volna; ellenben azon durvaság, melylyel egyik másiknak beszédbe eredni akarását visszautasítá, a' gyanús tekintet, melly mindenik arczán mutatkozék, és a' sötét elmélyedés, mellyet egyik ajkai, másik körme rágásával tanúsított, nyil-

ván oda mutattak, hogy e' két ember agyában olly gondolatok keringnek, mellyek inkább elfoglalják őket, mint sem hogy más tárggyal bibelődhetnének.

Grandjone, kinek eszméi teljesülésbe menni látszának; minthogy koronként elégtlen mosolygott, első kísérté - meg a' beszédet folyamathoz hozni. Tele töltvén egy poharat, bajtársának nyújtá, mondva:

„Fogd-e' poharat Jerome, igyál, 's derítsd-fel komor hangulatodat! — Na, igyál a' békes bajtárságért!”

„Nem szoktam inni — mormogá a' szabados.”

„Kár! egyedül csak bor és aszszony az, mit katonának a' becsület mellett még szeretni szabad. Hát mit szeretsz?”

„Az ördögöt, ha téged elragad, — dűnyögé Jerome magában. — Kötelességemet!” — tévé hozzá kiegészítőleg.

„Kötelességedet? hm! azonban, ha nem csalódom, katonai kötelességed nem olly régi, mint emberi kötelességed, 's miként akard ezt összeegyeztetni ama nyakaskodással, mellyet a' szegény könyvárusné üldözésében kimutatál, meg nem foghatom. Meg kell vallanom, Jerome, hogy jobb lelkűnek hittelek!”

„Én a' kedélyességre mit sem adok — válaszolt durván a' piromgatott — mert az gyakran nem egyéb, mint hyena indulatot rejtő finta könyálarcz. Az emberek lágy szivű, őszintéknek mutatkoznak, 's keblökben a' pokol lakik. Én érzelmimmal soha nem nyeglékedem, de a' hol kell, szóval 's tettel bizonyítom-meg nézeteimet! Én csak azt tartom embernek talpán, ki minden zaj, láрма nélkül törekszik célja felé, 's nem előbb á!-meg, mint azt elérte. — Azért — akar-e olly jó lenni őrmester ur, hogy a' kulcsokat ide adja?”

„Mire?”

„Különös kérdés! Megtekinteni, ha minden rendén van-e.”

„Felesleges fáradság! Azért Grandjone becsülete 's éltével kezeskedik.”

A' szabados ajkait harapá, 's hallgatott; de nyugtalansága mindig feltünőbb lön, 's ezért az emberismerő őrmester figyelmét nem is kerülheté-ki.

„Jerome — monda az öreg ünnepélyes hangon — magának valami fekszik szívéen. Vallja-meg nekem; bár mi legyen is, részvétemről 's hallgatásomról bizonyos lehet. Tudom én azt, mi indulatok dúlnak a' kebelben, mint szeretőnk fejünket falba verni, ha azon körön, mellybe szorítva vagyunk, túl vágyunk. Azonban jegyezze meg, mit mondok: nálunk árulkodással nem boldogulhatni; itt fej és sziv a' jelszó; — ezek nélkül célt soha nem érend.”

A' szabados vállát vonítá, mintha az őrmester gyanúja őt kevéssé érdekelné; azonban mást gondolva poharat ragadott, azt fenékgig ürité, 's ismét megtöltvén az öregnek nyujtá, mondva:

„Beszéljünk más valamiről, ha kérem szabad! Igyunk! Ma egyszerűen túl akarok csapni a' renden!“

, Annak nem vagyok ellene — válaszolt az öreg. — Igyál bajtárs, 's váljék javadra a' bor!“

Az öreg újra megtölté a' poharat; de Jerome hevesen félre tolá azt, kiáltva:

„Nem úgy, ön mutasson jó példát. Én még csak fűzfa-ivó vagyok; még egy pohárral, 's — asztal alatt heverek.“

, Az is megtörténhetik — monda nevetve az őrmester — azért a' szolgálat nem marad végezetlenül. Csak rajta, bajtárs, igyál, míg torkod el nem ázik!“

Jerome tetteté magát, mintha e' biztatásra hatalmasat kortyantott volna; azonban csak izelé a' bort; ezután a' poharat Grandjone elébe tolá, és bajuszát törülvén, a' mértéken túl ivotthoz hasonlólag dadogá:

„A' mennykőbe is, uram, ha ön is nem iszik, mint a' csap!, megsért, vagy azt hiszem, csak engem akart lekenyerezni. Rajta tehát, ha becsületes lélek lakik testében, üritse-ki a' poharat!“

A' poharat csordultig tölté 's hevesen az őrmester elébe csapta, maga pedig arcza, tartása és mozgásaiban a' mámor kezdetét igyekvék előtűntetni. De az őrmester jól látta. miképp' Jerome csak néhány cseppet ivott, 's hogy ittassága nem egyéb álarcznál, melylyel valamelly különös tervét akarja palástolni. Minthogy ez álkodásban mi jót sem gyanított, 's a' szabados szándékát kitanulni akarta, ellenének szerepét kezdé utánozni, és szintén az ittasság nyomait láttatá magaviseletében.

(Vége következik.)

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Hernyó - vándorlás. Nyárelő 17-kén hirtelen olly tömérdek hernyó jelent-meg Poszad Kriakow-ban (orosz országban Krementesugnak külvárosa), hogy minden utsza, 'udvar 's kert megtölt velők. Innen az egész sereg, a' Dnieper - hidon keresztül, Krementesugba húzódtott, és pedig olly szörnyű sokasággal, hogy a' hatóság a' hidat ketté vágatá. Azonban midőn a' hernyók magukat utjokban gátolva láták, gomolyagba tekergődztek, vízbe veték magukat, tulpartra usztak, 's a' hidnak megmaradt részén fölmászván, utjokat tovább folytaták északnyugot felé. 18-kán több utszáját lepték-el Krementesugnak e' hernyók. Több háznak födelét 's kerítését a' szó teljes értelmében ellepték. Legkülönösebb volt pedig azon

körülmény, hogy a' hernyók két sűrű sorra oszolva haladtak végig az utszákön. Egyik sorban mentek a' nagyok, másokban a' kiesinyek, 's ha a' sor valahol megszakadt, az első is megálltak, míg a' hátulsók magukat kinyugvák, 's ismét egyesülének. A' nép az utszákra tódult e' szokatlan látvány szemlélésére. 19-én Sredipolje falu mellett, melly Krementesugtól 3 s fél mfnyre fekszik, jelent-meg a' vonal, és pedig olly mennyiségben, hogy minden kiirtásokra használt kísérlet süketlen volt. Egy más csapat Gradisk (Krementesugtól 4 mfnyre) városnak indult 's 20-kán a' Dnieper körül több helyen jelentek-meg, úgy hogy a' folyamón átkelésök is több helyen történt. A' gabonában nem tettek kárt, ellenben a' veteményes kertekben minden zöldséget, mezőn a' füvet, 's különös gyorssággal a' csalánt emészték-fel. Nagyságra a' közönséges káposzta-hernyóhoz hasonlítanak, és színök sárgás-szürke volt.

Dalmát országban a' számócza fa vadon és olly sűrűn nő, hogy legujabb felszámítás szerint, gazdag esztendőben, egész ország lakosai elégtelenek lennének az itt termett számócza összegyűjtésére, melly kétszer, háromszor nagyobb a' legnagyobb kerti számóczánál. A' fa dalmát országban 20-30 lábnyi magasra nő; télen át is lombos, 's télutó havában és ősszel virágzik. Gyümölcsei eddigelé használatlanul veszték-el, de rövid idő óta pálinkát kezdtek belőle égetni, és pedig olly sükerrel, hogy első évben 1000 barili-n (88 s₉ barili veneti 100 alsó-ausztriai akót tesz) felül, 's másodikban mintegy 2000 barili 16 fokos pálinkát égettek. A' léllé égetett 30 foknyi erős, igen tiszta, kedves szamatú és minden idegen iztól mentt, így liqueur-gyártásra igen alkalmas volt, 's ennél fogva Triestben nagyon kelendő is lett. — Így a' számóczafa gyümölcse egy új ipar ágát nyitá-meg a' dalmatáknak, melly körülmény annál méltóbb figyelemre, minthogy régi 's újabb tapasztalás után bebizonyodott, miképp a' számócza éppen azon években terem legbővebben, mellyekben e' tartomány fő terményeinek, olaj és borak, éppen nincs termése.

Földalatti meleg, Az ujan ásott grenellei kut 500 metre mély, 's így körül belül 5-ör mélyebb, a' mellette fekvő rokkant katonák házának ormánál. Hévmérői vizsgálat után, mellyet Arago 's Walferdin urak e' kutnak feleként tettek, a' meleget 26 foknyinak találták, 's valahányszor egy metre-rel alább ereszték a' hévmérőt, egy fokkal növekedett a' melegség is.

Kéneseő Toscanában. Az egyetlen kéneseő bányák Európában eddigelé az almade-i spanyol országban 's idriai Illyriában voltak: de most a' toscanai nagyhercezségben is gazdag kéneseőrrre találtak, melly fölfedezésnek annyival inkább örvendhetni, minthogy ez ásványnak ára, mióta az műiparhoz is használtatik, tetemesen felszökött.

A' jég növény (Messembryanthemum crystall.), melly majdnem mindenütt könnyen tenyészthető, legtáplálóbb 's izletesb vastag ételnek bireszteltetik, 's északi német ország városai, különösen Hamburgban mint deliciae palati et ventriouli adatik asztalra. Főzni úgy lehet, mint a' paréjt.

A' Wollosasaetnik (L. Gordius aquaticus, Filaria) veszélyes vízi rovar, 's a' Nevában nagy mennyiségben lakik. E' folyamban a' fürdőknek különösen kell óvakozniok ez ellenségtől, mert a' bőrön gyorsan 's majd észrevétlenül átfurván, beljebb eszi magát az izmokba, 's veszélyes és fájdalmas gyulványokat okoz, ha csak horog és csiga segédelmével rögtön elő nem rántatik. E' szerint az amerikai „niaga“ nevű földi bolhához hason-

lít, mely a lábujjak körme alá befurván magát, ha rögtön ki nem huzatik, veszélyes gyuladások, daganatokat, sőt üszögöt is okoz.

KÜLÖNFÉLE.

Franciaia hadvezérek évkora. A francia marsall és tábornokok évkora, kik 1840-ben a hadsereg zászlós tisztségét képzik, következő. (Az elősorolás szolgálati idejük szerint történik.) Marsallok: Moncey 85, Soult 69, Victor 73, Oudinot 72, Molitor gróf 63, Gerard gróf 66, Clausel gr. 67, marquis Grouchy 73, Valée gr. 66. General-licutenantok: Drouet d'Erlon gr. 73, Sebastiani, Reille 64, Claparté 69, d'Anthouard 56, Harispe 71, Rognat 63, Lebrun 64, Pajol 67, Excelmans 64; Ornano 55, Bailly de Monthion 63, Charbonnel 64, Teste 64, Corbineau 63, Berthezene 64, de Pire 61, Flahaut 54, Neigre 65, Delart 66, Dezeau 59, Subervie 63, de Preval 67, de la Grange 56, de Sparre 59, Dode de la Brunerie 64, Manchès 62, Dalton 63, Guadin 64, Lalaing d'Audenarde 60, Fezensac 55, Pelleport 66, Meynardier 61, Mortemart 52, Durrieu 64, Janin 64, Pelet 62, Achard 61, Segur 59, Hulot (Etienne) 66, Simmer 63, Sebastiani (Tiburce) 63, Brun de Villeret 66, Schneider 60, Daiale 65, Aymard 66, Merlin (Eugene) 61, Schramm 55, Dogreanu 62, Castellane 51, Voirol 58, Rapatel (Paul Marie) 57, Rohault de Fleury 60, Wolf 63, Gourgaud 56, Latour Maubourg 52, Oudinot 48, Buchet 62, Desmichels 60, Despans-Cubières 53, Bugeaud de la Picanerie 55, Guichenue 56, Pelletier 62, Wathiez 62, Colbert (Alphons) 63, Trézel 59, Rullière 52, Dupont 62, De Saint-Michel 60, Tholosé 58, Foudoas 51, Heymes 63, Jacqueminot 57, Marbot 57, Galbois 41, Fabvier 57 éves.

A fehér folyam melletti népek. Az Abyssiniába indult francia expedít az úgy nevezett fehér folyamhoz érkezvén, ott ugyan több állatot és embert talált, de lakokat nem, melyek népességre mutattak volna. A lakosok több tribusra vagy nemzetségre osztvák, mindannyian saját nyelven beszélnek. Minden nemzetségnek meg van a maga főnöke vagy királya is, ki ömög viselése által különbözteti-meg magát a többitől, míg ő fölsége jobbágyai mind meztelenek. Hogy a hűvös éjeken magukat melegen tartásák 's alhassanak, egy halom zsarátnok közelébe fekszenek. Eleintén vonakodtak a durva természet síjai az Europaiaknak élelemszert adni, ámbár mindenféle csecesbecsét 's hasznos szerezket is ajánlottak nekik; de midőn a megboszonkodott hajós nép a makacsodók közé lőtt, 's néhányat megsebzett, azonnal megváltoztaták gondolkozásukat, a fehéreket istenük síjainak tarták, imádták őket, 's minden kívánságukat teljesítették.

Az egykori spanyol Amerikának status-adóssága. Az egykori spanyol-Amerikában alakult társulatok Nagybritanniának adósok, legújabb számítás szerint, mintegy 345 millió ezüst forintnyi pénzüszveggel, melyeknek évenkénti kamatja körülbelül 20 millió ezüst forintra rug. Egészen insolvent, azaz sem kamatot, sem tőkét le nem fizetik a következő statusok és egyesületek, úgy mint: La Plata, Chili, Columbia, Peru és Guatemala.

Becsületesség. Egy agg rongyszedőné nem rég Chaussée d'Antin-nak egyik zugában, Parisban, brillianttal kirakott ing-gombot lelt, 's addig nem nyugodott, míg a gomb birtokosát ki nem tudá, kinek azonnal átadá tu-

lajdonát, a' nélkül, hogy tőle többet kívánna, mint egy elvesztegetett napi díjt. Becsületessége meg lön jutalmazva, mert az örvendező birtokos egy egész hónapi bért fizetett neki.

Ritka fogadások. A' parisi „Tems“ ezimű hirlap így ír. — Minden amaz iszonyú fogadások leírásával foglalatoskodik jelenleg, melyek ez évben előjönnek. Állítják, hogy Jockey-Club-unk egyik előkelő (?) tagja fogadott, hogy, négykézláb meghalad fél mértföldnyi térközt, és pedig kevesebb idő alatt, mintsem egy visszafelé menő ló. Ezen különczködő fogadások Angliából veszik eredetüket, hol például Bullok ur, glasgowi lakos, fogadott, hogy egy órányi idő alatt tizenöt angol mértföldnyi utat megtesz, mialatt nyereg- és sarkantyú nélkül lován ül, arcát hátra fordítva. Egy más angol nemes fogadott, hogy lovagló csizmával előre célt ér, mintsem más, ki nyílt esernyőt tart kezében. Végre bizonyos Crawford nevű ur 1000 font sterlingben fogadott, hogy Hyde-Parkot reggeli 5 órakor négykézláb mászva, és álarczosan, azután 176 $\frac{1}{2}$ fontos nejét (hasonlóképp' álarczosan) hátán vive gömbölyűsége szerint áthalgandja; — mit ő győzelmesen véghez is vitt.

A' b á b a, ki a' szultannak egy török trónörökös születését örvendve hírül adá, mialatt szokás szerint lábát csókolá, 50.000 piasztornyai ajándékot nyert.

Egy rögtön bevégzett fenytő-per. Mainzból következőt írnak. — Mi itt Mainzban, múlt héten, Laffarge-féle pert végeztünk kicsinyben: mindazáltal külső alakra nézve ahhoz hasonlót. Ezen dologban 200-nál több tanú használtatik; a' népség tolongása olly tetemes vala, hogy a' gyűléstermet a' dolog végezeteig csukva kellett tartani, ámbár javító vala az eset. A' vádlott beteg volt, s egy széken merevülve ült, mellette gyógyszerrek valának láthatók. Már az elítélés kezdete olly kellemetlen benyomást tett reá, hogy el kellett őt vitetni. Ekkor a' legjobb részt választá. Az elítélés nyilvánítása előtt kimult, s így halála által családjának a' fizetendő pénzbeli büntetést meggazdálkodá, mely talán 10,000 forintra is menendett a' szörnyű vizsgálati költséggel. Mindazáltal itt nem étetés vagy gyilkosság forgott fenn, hanem csak gyalázatos uzsoráskodás és zálog-elidegenítés. A' férfi neve Sturm; születés-helye Nassau.

Hiúság! — „Miért nem kérdezheté tőlem a' teremő, hogyan kellesék a' nőt alkotni, és róla gondoskodni!“ — kiáltott-fel egy időben Ninon de Lenclos. — „Mindenek előtt azon javaslatot adtam volna neki, hogy arczeredőiket sarkuk alá rejtse.“

J ó ö t l e t. IX-ik Károly francia fejedelem egy ifjúra bizá megboldogult atyjának tisztségét. Midőn elébe terjeszték, hogy az még igen fiatal, így felelt a' király: „ez olly hiba, melytől napról napra jobban el fog szokni.

B—gh József.

Szerkeszti Mátray Gábor, halpiacson, Dencs-ház, 56-dik sz. a.

Nyomatik Trattner-Károlyi' betűivel, angol vas-sajtón
uri utsza 453.